

Electronic signature

Signed by

Ingunn E Jarness Ulfsten

(Identity verified with BankID (NO))

Date and time (UTC+01:00) Amsterdam, Berlin, Bern, Rome, Stockholm, Vienna

13.04.2023 15.01.57

Date of birth

1968-08-07

Signature method

BankID (NO)

Signed by

Erling Birkedal

(Identity verified with BankID (NO))

Date and time (UTC+01:00) Amsterdam, Berlin, Bern, Rome, Stockholm, Vienna

13.04.2023 14.56.34

Date of birth

1954-09-19

Signature method

BankID (NO)

Signed by

Knut Sunde

(Identity verified with BankID (NO))

Date and time (UTC+01:00) Amsterdam, Berlin, Bern, Rome, Stockholm, Vienna

13.04.2023 16.52.33

Date of birth

1957-02-27

Signature method

BankID (NO)

Signed by

Elin Finnseth Sæverås

(Identity verified with BankID (NO))

Date and time (UTC+01:00) Amsterdam, Berlin, Bern, Rome, Stockholm, Vienna

13.04.2023 14.55.41

Date of birth

1962-11-13

Signature method

BankID (NO)

Signed by

Hans Albin Bertil Andersson

(Identity verified with BankID (NO))

Date and time (UTC+01:00) Amsterdam, Berlin, Bern, Rome, Stockholm, Vienna

13.04.2023 15.41.16

Date of birth

1974-10-04

Signature method

BankID (NO)

Signed by

Håkon Sigland

(Identity verified with BankID (NO))

Date and time (UTC+01:00) Amsterdam, Berlin, Bern, Rome, Stockholm, Vienna

13.04.2023 14.43.25

Date of birth

1972-10-25

Signature method

BankID (NO)

Protokoll

Generalforsamling Norges Kristne Råd
Quality Hotel River Station, Drammen
22.-23. mars 2023

Dag 1, 22. mars 2023 kl. 11.00-18.00

Generalforsamlingen ble åpnet av styreleder Berit Hagen Agøy.

Sak 1: Godkjenning av innkalling og dagsorden
Saken ble presentert av styreleder Berit Hagen Agøy.

Vedtak:

Innkalling og dagsorden godkjent

Enstemmig vedtatt.

Sak 2: Navneopprop, konstituering og forretningsorden
Navneopprop og ledelse av konstituering ble foretatt av styreleder Berit Hagen Agøy.

Navneopprop

Leder foretok navneopprop av alle de tilstedeværende. Det var 60 stemmeberettigede, tre observatører og fem representanter fra tilsluttede økumeniske organisasjoner i tillegg til syv representanter fra staben i NKR til stede ved oppropet.

Valg av ordstyrere

Valgt: Ingunn E. Ulfsten og Erling Birkedal

Valg av referenter

Valgt: Håkon Sigland og Elin Finnseth Sæverås

Valg av protokollunderskrivere

Valgt: Knut Sunde og Bertil Andersson

Valg av redaksjonskomité

Valgt: Hanne Hognestad og Gjermund Øystese

Forretningsorden

1. Generalforsamlingen i Norges Kristne Råd er beslutningsdyktig med de oppnevnte medlemmer eller vararepresentanter som er til stede. (Vedtektene §4.4.b)
2. Generalforsamlingen velger to ordstyrere. Disse leder forhandlingene inklusive valg.
3. Til å føre Generalforsamlingens protokoll velges to referenter.
4. Til å godkjenne protokollen velges to protokollunderskrivere.
5. Generalforsamlingen vedtar bestemmelser om taletid til delegatene og delegasjonsledere.

Ordstyrerne har rett til å foreslå forkorting av taletid og setting av strek ved inntegnede talere.

6. Alle forslag må leveres skriftlig til ordstyrerne. Det gjelder også forslag til tilføyelser/ endringer av årsmeldinger, virksomhetsplaner, budsjetter, protokolltilføyelser mm.
7. Vedtektenes § 4.4. om Generalforsamlingens beslutningsformer fastslår at «vedtak under §4.3 a fattes på basis av rådets retningslinjer for konsensus ved beslutninger. Øvrige saker, med unntak av vedtektsendringer som krever 2/3 flertall, avgjøres ved alminnelig flertall.» Ved stemmelikhet anses forslaget som falt.
8. Forretningsorden vedtas av Generalforsamlingen etter forslag fremmet av styret.

Vedtak:

Styrets leder foretok navneopprop. Styrets forslag til konstituering og forretningsorden er godkjent.

Enstemmig vedtatt.

Sak 3: Leders tale

Leders tale ble holdt av styreleder Berit Hagen Agøy.

Vedtak:

Generalforsamlingen har mottatt og drøftet leders tale. Talen og momenter fra samtalen som fulgte, er samlet i et eget samtalereferat som vedlegges protokollen.

Enstemmig vedtatt.

Sak 4: Årsmelding 2021 og 2022

Årsmeldingene for 2021 og 2022 ble presentert av styreleder Berit Hagen Agøy.

Vedtak:

Generalforsamlingen har mottatt og drøftet styrets årsmeldinger for 2021 og 2022. Momenter fra samtalen som fulgte årsmeldingene er samlet i et eget samtalereferat som vedlegges protokollen.

Enstemmig vedtatt.

Sak 5: Årsregnskap 2021 og 2022

Årsregnskapene for 2021 og 2022 med godkjente revisjonserklæringer ble lagt fram av administrasjonsleder Håkon Sigland.

Vedtak:

Generalforsamlingen har mottatt og behandlet de reviderte årsregnskapene og revisjonsberetningene for 2021 og 2022.

Enstemmig vedtatt.

Sak 6: Kontingent 2024-2025

Styrets forslag til kontingentsatser ble lagt fram av generalsekretær Erhard Hermansen.

Vedtak:

- a) *Generalforsamlingen vedtar at kontingenten for 2024 justeres opp med 10% fra nivået i 2023.*
- b) *Kontingenten justeres deretter årlig i tråd med konsumprisindeksen. Ytterligere justeringer fastsettes av generalforsamlingen.*

Enstemmig vedtatt.

Sak 7: Budsjett 2024 og 2025

Budsjettforslag for 2024 og 2025 ble lagt fram av administrasjonsleder Håkon Sigland.

Vedtak:

Generalforsamlingen har mottatt og vedtatt budsjettet for perioden 2024-2025.

Enstemmig vedtatt.

Sak 8: Uttalelser fra generalforsamlingen

Forslag til uttalelser ble lagt fram av generalsekretær Erhard Hermansen.

Vedtak:

Generalforsamlingen har mottatt og behandlet uttalelsene. Generalforsamlingen ber styret i NKR vedta uttalelser om det livssynsåpne samfunnet og kirkene i krisetider, på bakgrunn av fremlagte uttalelser og innspill i samtalen.

Enstemmig vedtatt.

Sak 9: Valg

Valgkomitéens innstilling ble lagt fram av valgkomitéens leder Jan Eilert Aakre.

Vedtak:

Generalforsamlingen godkjenner medlemskirkenes oppnevnte styremedlemmer.

Generalforsamlingen velger revisorfirmaet AS Revision som revisor.

Generalforsamlingen velger følgende medlemmer til valgkomite for Generalforsamlingen 2025:

<i>Else-Britt Nilsen</i>	<i>Den katolske kirke</i>
<i>Marianne Brekken</i>	<i>Den norske kirke</i>
<i>Bjørn Bjørnø</i>	<i>Det norske baptistsamfunn</i>

Generalforsamlingen velger følgende medlemmer til styreleder og nestleder:

Styrets leder: Per Anders Sandgren (Svenska Kyrkan i Norge)

Styrets nestleder: Jarle Skullerud (Den Evangelisk Lutherske Frikirke)

Enstemmig vedtatt.

Styret består etter valg på generalforsamlingen 2023 av følgende medlemmer:

Per Anders Sandgren (<i>leder</i>)	<i>Vara: Joanna Udahl</i>
Jarle Skullerud (<i>nestleder</i>)	<i>Vara: Anne Mari Topland</i>
Harald Kronstad	<i>Vara: Berit Hustad Nilsen</i>
Inga Hardardottir	
Bernt Eidsvig	<i>Vara: Bharath Villavarayan</i>
Bjørn Bjørnø	<i>Vara: Reine Cihiluka-Brevik</i>
Einar Tjelle	<i>Vara: Beate Fagerli</i>
Olav Fykse Tveit	<i>Vara: Ingeborg Midttømme</i>
Kristin Gunleiksrud Raaum	<i>Vara: Karin-Elin Berg</i>
Knud David Welander	<i>Vara: Paul Brakstad Waters</i>
Ingull Grefslie	<i>Vara: Knut Refsdal</i>
Siri Iversen	
Øystein Gjerme	<i>Vara: Ingrid Erlandsen</i>
Kiriaki Papadopoulou Samuelsen	

Generalforsamlingen ble hevet 23.03.2023 kl. 14.30.

Drammen, 23.03.2023

Elin Finnseth Sæverås
Referent

Håkon Sigland
Referent

Ingunn E. Ulfsten
Ordstyrer

Erling Birkedal
Ordstyrer

Protokollen er gjennomlest og godkjent.

Oslo/Vegårshei/Undrumsdal 13.04.2023

Knut Sunde
Protokollunderskriver

Bertil Andersson
Protokollunderskriver

Vedlegg til protokollen:

1. Leders tale
2. Samtalereferat fra diskusjonen etter sak 3. og 4.

Fellesskap og likeverd – i en krevende tid

Sist vi møttes, i september 2021, var det en glipe i pandemien, i desember ble landet stengt ned igjen. Å vende tilbake til det vanlige livet har vært krevende, både i menighetsarbeidet, og for mange også i privatlivet. Det viste seg vanskelig å komme seg ut igjen for å delta i menighetsaktiviteter. Dette rammer også annet organisasjons- og kulturliv. Mange kurver peker nå nedover.

Årsmeldingene for 2021 og 2022 viser hvorledes Norges Kristne Råd har bistått medlemskirkene i denne krevende tida. Generalsekretær Erhard Hermansen og hans stab fortjener en stor takk for pågangsmot, kreativitet – og ikke minst mye hardt arbeid de siste par årene. Som styreleder kan jeg bevitne at Erhard ikke respekterer normalarbeidsdagen. På den annen side er det mye som tyder på at han har det gøy og trives i jobben. Det må skyldes alle de flotte folka han møter!

Den globale pandemien var tung, men det skulle bli enda tyngre. 24. februar i fjor, invaderte Russland Ukraina, og en «gammeldags krig» viste seg i all sin grusomhet. Det er uvirkelig at vårt naboland fører en brutal krig i Europa. Millioner av ukrainere drives på flukt, og tapstallene på begge sider er forskrekkelige. Krigens følger er vi godt kjent med, jeg skal ikke utdype dem i denne talen. For vi skal snart drøfte Norges Kristne Råds arbeid siden forrige rådsmøte, og da får vi rikelig anledning til å reflektere over hva krigen gjør med oss og hvordan kirkene påvirkes.

«Å følge Jesus der livet skjer»

Tema for generalforsamlingen er «Å følge Jesus der livet skjer». Jeg må innrømme at jeg har grublet litt over den formuleringen. Ifølge synonymordboka finnes det 128 ord for liv på bokmål. Dere får slå opp selv. Veldig mange av ordene handler om *bevegelse*. Det er liv og røre, glede, munterhet, lyst og spiritualitet. Men også leven, kaos, forvirring og opprør.

«Å følge Jesus der livet skjer» innebærer å utsette seg for det uforutsigbare. Kanskje må du bevege deg ut av det kjente og inn i et fremmed grenseland, for å et nytt syn på livet. Kanskje kommer klarsynet og livsgleden når du gjør noe annerledes, når du tør å møte et kaos og våger et opprør. Kanskje må du slippe noen nye mennesker inn i livet ditt eller oppsøke et sted du aldri før har vært. Kanskje må du prøve ut en tanke som gjør deg forvirret og usikker. Kanskje må du gi slipp på noe du holdt fast i.

Livet skjer der noe beveger seg. Bevegelsen kan finne sted utenfor din komfortsone. Mon tro om det ikke nettopp er der Jesus er. Jo mer jeg leser i evangeliene, jo mer slår det meg hvor ofte Jesus befinner seg i samfunnets grenseland. Han ser randsone-menneskene som andre unngår. Jesus løfter dem opp, gir dem tilbake verdigheten og passere dem inn igjen i fellesskapet. Noen av dem får bokstavelig talt livet tilbake.

Kristendommens kjerne

Hvis jeg bare fikk nevne én kristen verdi – så ville det vært *inkludering*. Fikk jeg nevne én til ville det vært *likeverd*.

Å bli inkludert i fellesskapet på en likeverdig måte er for meg noe av kjernen i kristendommen.

Eller formulert i litt mer teologiske termer: Vi er alle skapt i Guds bilde, som likeverdige og til fellesskap med Gud og med hverandre. Guds nåde og kjærlighet drar oss inn igjen, når vi glipper ut av fellesskapet. «Å følge Jesus der livet skjer» er å være sann mot seg selv, men også å ta vare på medmennesker og på alt liv som Gud skaper. Etterfølgelsen skjer ofte i glede og takknemlighet, men iblant kreves det viljestyrke, hardt arbeid og ikke minst mot. Det det er liv, er det bevegelse, og vi vet ikke alltid på forhold hvor den fører oss hen.

Fellesskap forvitrer – ulikhetene øker

Hvorfor velger jeg en slik litt svevende inngang på styreleders tale? Vi lever i en tid hvor liv trues og ødelegges og hvor fellesskap forvitrer. Menneskers likeverd er under press på mange måter. Dette er etter min mening, blant de største utfordringene vi nå står overfor.

For første gang på lenge opplever vi en økning i global fattigdom, og mange av bærekraftsmålene reverseres. Det ble mer vold i nære relasjoner under pandemien, og likestillingen gikk tilbake. Flere barn droppet ut av skolen – mange for alltid. De rike ble enda rikere slik at ulikhetene økte, globalt og internt i enkelte land. De mest sårbare ble enda mer utsatt og utenfor. Alt dette skjedde samtidig som det biologiske mangfoldet sviner faretruende raskt, og klimaendringene blir mer og mer dramatiske og merkbare.

Stor ulikhet og polarisering utarmer fellesskap, skaper motsetninger og øker mistillit og uro. Ulikhet gir utrygghet. Det er en tendens at gruppedannelser som baserer seg på *forskjeller* - i etnisitet, religion, kjønn, kultur og politiske oppfatninger. Jeg aner at vi også her i Norge stilltiende aksepterer en økende forskjellsbehandling. Den sniker seg inn på nye områder. Det som tidligere ble oppfattet som provoserende og populistiske ytringer om at det er greit at det er litt forskjell på folk, glir inn som almene oppfatninger.

I flere land ser vi hvordan rettigheter som er kjempet fram, nå trues, og demokratiet svekkes der hvor høyrepopulistiske og autoritære regime overtar. Litt under 30 % av jordas befolkning bor nå i et demokrati. Om lag 70 % bor i autokratier, hvor den politiske makten i hovedsak er samlet hos én eller få personer. Dette er ofte diktaturer.¹

Rasismen er på frammarsj

I går var det FN-dagen mot rasisme, en årlig påminning om noe av det verste vi mennesker har stelt i stand. Rasismen er på frammarsj, og det vi trodde vi for lengst var ferdig med, popper opp igjen som et troll av eska. Rasisme er forskjellsbehandling som grupperer og rangerer mennesker i et hierarki. De som mener å være øverst i hierarkiet, tiltar seg retten og makten til å definere og kontrollere andres livsutfoldelse. Menneskeverdet og friheten graderes og noen utestenges fra fellesskapene bare fordi de tilhører feil gruppe – de er «de andre».

---

¹ Kilde: [Hvor mange av oss bor nå i et demokratisk land? \(forskning.no\)](https://forskning.no)

Dette skjer også i våre kirker. Diskriminering begrunnes på ulike måter. Noen ganger kan det være det akseptable «lovlig forskjellsbehandling», andre ganger er utestengelsen et resultat av en bevisst eller ubevisst oppfatning av noen har (en gudommelig?) rett til å bestemme over hva andre kan og bør gjøre. Jeg er sikker på at det er mange her i forsamlingen som har erfaringer med å bli utestengt eller hindret på måter som gjorde at selvfølelsen ble tynnslitt og frimodigheten forsvant. Rasismen krymper mennesket slik at man etter hvert ser på seg selv som mindreverdige. Det er hardt arbeid å reise seg opp igjen.

I juni legger Sannhets- og forsoningskommisjonen fram sin rapport om fornorskningssprossene overfor samer og kvener. Norge har ingen stolte historier om hvordan vi har forholdt oss til vårt urfolk og nasjonale minoriteter. Behandlingene av jødene er en skamplatt i norsk historie. Fosen-demonstrasjonene og den økende antisemittisme minner oss på at maktmisbruk og diskriminering ikke er historie, men noe som fortsatt pågår. Arnulf Øverlands advarsel om å ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv, gjelder fortsatt.

Kirkens motkraft

Kirken både *kan* og *må* være en motkraft til rasisme og diskriminering. De første kristne menighetene skilte seg ut ved å romme mennesker med svært ulike bakgrunn. «Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann og kvinne. Dere er alle én i Kristus Jesus.» Påstanden var provoserende den gang – og er det fremdeles. Kirken har strukket seg mot dette idealet i 2000 år, men feilet grovt mange ganger. Likevel må vi fastholde menneskers likeverd, igjen og igjen – og igjen.

Neste år skal vi feire tusenårsjubileet for den første kristenretten i Norge som ble etablert på Mostertinget. Det mest radikale ved de nye lovene var bruddet med forestillingen om at noen mennesker var mindre verd enn andre. Kristendommens likeverdstanke smøg seg etter hvert inn i folks forestillinger og skapte nye og mer likeverdige fellesskap. Ordet for «frelse» kommer av det norrøne «fri hals». Frelse betød at trelen ble kvitt lenken som var bundet rundt halsen. Fra å være andres eiendom ble trelen fri og gitt samme menneskeverd som andre. I dag, tusen år etterpå, bygger vi samfunnet på kristne og humanistiske verdier, men også på menneskerettigheter, demokrati og likhet for loven. Kirkene skal med frimodighet minne om at den norske rettstaten og velferdssamfunnet er tuftet på den kristne likeverdstanden.

I det økumeniske arbeidet bygger vi på at samholdet ikke er avhengig av at vi er like, men på at vi er likeverdige. Vi har erfart at mangfold og forskjeller beriker og ikke truer fellesskapet. Vi har kjent at det krever vilje å fastholde respekten for de som er annerledes og gi alle samme rett til å gi uttrykk for egne meninger, uten å kjenne seg uglesett eller utestengt.

Norges Kristne Råd favner bredden av kirkesamfunn i Norge og har drøyt 70 % av befolkningen som medlemmer. Hva kan skje om vi forener våre krefter og sammen står opp imot rasisme og diskriminering? Og ikke minst, om vi i våre egne fellesskap viste hvordan ulike meninger og bakgrunner kan styrke og ikke true samholdet. Ordet «sammen» dukker opp mange steder i programmet for dette møtet. Hva betyr det å være «sammen» - nå vi utfordres av forskjeller?

Jeg skal nå mot slutten nevne to helt forskjellige og aktuelle eksempler som utfordrer oss til handling. På hver sin måte handler de om felleskap og likeverd.

Er flyktninger likeverdige?

For første gang på veldig lenge kom krigens ufattelige lidelser nær oss, ikke bare gjennom skjermene, men ved at ukrainske flyktninger befant seg midt iblant oss. Vi tok imot dem med åpne armer, brukte av fellesskapets ressurser og stilte opp for dem som rømte for livet. Ukrainerne ble ønsket velkommen i våre fellesskap. Mange har gjort en fantastisk innsats for dem. Ikke minst har mange menigheter tatt imot og inkludert ukrainske flyktninger på en eksemplarisk måte. Nestekjærligheten har vært på ferde i samfunnet.

Men hva med andre flyktninger? Denne uka hadde Norges Kristne Råd hatt besøk av Den kirkelige migrasjonskommisjonen i Europa. De kunne fortelle at asylsøkere, som er litt mørkere i huden en ukrainerne og som ikke er kristne, fortsatt avvises ved Europas genser. De fortalte om rom og utenlandsstudenter i Ukraina som ikke fikk bli med flyktningstransportene. Vi hørte om mottak som flyttet ut flyktninger fra Syria og Nord-Afrika for å gi plass til ukrainerne, og som begynte å servere bedre mat. Vi ble minnet om alle dem som fortsatt drukner i Middelhavet. Det finne eksempler på at å hjelpe slike flyktninger blir kriminalisert. Nestekjærligheten forbys.

Slik forskjellsbehandling er rasisme. Rasismen kalles i USA for menneskehetens ursynd. De som ligner på oss – som er inkludert i vår flokk – behandler vi på en annen og bedre måte enn de andre. Det er naturlig og fint å ville verne om flokken sin. De som er annerledes er vi mer skeptiske til. Biologer og psykologer kan forklare dette med at vi er utstyrt med en forsvarsmekanisme som skal verne oss mot fremmede og farer. Men det menneskelige i oss viser seg i at vi faktisk er i stand til å overstyre dette instinktet og behandle *alle* mennesker som likeverdige. Jeg ser dette som glimt av vår gudbilledlighet. At vi faktisk er i stand til å stole på og møte fremmede med tillitt og omsorg, er for meg tegn på at himmelriket er i bevegelse. Nestekjærligheten er motkraften til rasismen.

Bevar de kristne i Jerusalem

Til slutt noen ord om Jesu etterfølgere i det landet der Jesus levde. Sist søndag ble gudstjenesten i den ortodokse kirken i Getsemane avbrutt av rabiater israelske settlere. I kirken, som er bygd over det som skal være Marias grav, var man i ferd med å stille i stand til påskefeiringen, da et par prester ble angrepet. Den ortodokse patriarken, Theophilos III, har sendt ut en sterk appell til det internasjonale samfunnet om støtte. Han kaller angrepet et terrorangrep mot de kristne, og sier at det føyer seg inn i rekken av mange angrep på kristne og på helligdommer i Jerusalem. For ikke så lenge siden ble en kirkegård på Oljeberget skjendet. Kristne bygg er også blitt tagget med ukvemsord. Kirkelederne i Jerusalem har det siste året kommet med flere uttalelser hvor de roper et varsko om at det kristne nærværet i Jerusalem er i ferd med å forsvinne. De ber innstendig om vår støtte.

Situasjonen for de palestinske kristne i de historiske kirkene er prekær. Også de messianske jødene har det svært vanskelig. Disse to gruppene har det til felles at de opplever å bli behandlet som annenrangs borgere. Ekstreme jødiske grupper er villige til å ty til vold for å gjøre Jerusalem til en by som er eksklusiv for jøder. Andre, særlig kristne og muslimer, skviset ut av byen. Levekårene og den politiske situasjonen er nå så uholdbar at mange velger å flytte. Riktignok lover israelske myndigheter å straffe-

forfølge angriperne, men i realiteten aksepteres oppførsel som fremmer oppfatninger om at Jerusalem er en jødisk by.

Dette er særlig alvorlig for de kristne som i utgangspunktet bare utgjør en veldig liten gruppe. På få år har antallet palestinske kristne i Jerusalem sunket drastisk, i Gamlebyen er det nå det bare om lag 2000 igjen. Fortsetter denne utviklingen kan disse Jesu etterfølgere forsvinne helt fra byen hvor det har vært et kirkelig nærvær i 2000 år.

Vi har et ansvar, sammen med andre kirker, å sikre et kristent nærvær i Jerusalem. Vi må protestere på forskjellsbehandling og diskriminering som skyver dem ut av byen. Mange jøder reagerer på utviklingen i Israel, vi har sett hundretusener demonstrere mot den nye regjeringens politikk. Israel ødelegger seg selv om landet utvikles til et rasistisk samfunn hvor forskjellsbehandlingen lovfestes og borgerne splittes i adskilte fellesskap.

Jeg har tidligere nevnt komfortsonen. Å bevege seg inn i Israel-Palestina-debatten er både ubehagelig og vanskelig – også i vår sammenheng i Norges Kristne Råd. Men vi kan ikke lukke ørene for ropet om støtte som nå kommer fra våre trossøsken i Jerusalem. Jeg nekter å oppgi håpet om at også i denne byen skal mennesker med ulik bakgrunn og forskjellig tro, få leve i et inkluderende fellesskap hvor alles menneskeverd og rettigheter ivaretas på lik linje. En fjern drøm kanskje – men sammen har vi ansvar for å ikke gi slipp på den.

Kirken har den sterkeste motkraften mot urett: kjærligheten, Guds kjærlighet til oss alle og nestekjærligheten til hverandre. Holder vi oss fast i dette er vi Jesu sanne etterfølgere.

Samtalereferat i anledning

Sak 3: Styreleder Berit Hagen Agøys tale

og

Sak 4: Årsmeldingene 2021 og 2022

Talen ble etterfulgt av gruppesamtaler om både styreleders tale og årsmeldingene, med utgangspunkt i følgende spørsmål:

Hvilke utfordringer i det norske samfunnet bør Norges Kristne Råd prioritere å jobbe med?

Hva er merverdien i at kirkene gjør dette sammen?

Hvilke erfaringer tar vi med oss, fra pandemihåndteringen og / eller mottak av ukrainske flyktninger, som kan motivere til økt frivillighet og engasjement i menighetene?

Hvordan fastholder vi det kristne menneskesynet i et stadig mer sekulært og pluralistisk samfunn? Hvilke alliansepartnere har kirkene? (Bruk gjerne eksempler fra årsrapportene)

Plenumssamtale (etter gruppesamtalene):

- Asle Dingstad, Den nordisk-katolske kirke: Jeg er takknemlig for leders tale, inkludert det hun sa om Jerusalem. Nøkkelord som «inkludering» og «likeverd» er bra, men jeg savnet ordet «etterfølgelse», jf. generalforsamlingens motto og jf. Dietrich Bonhoeffer og kampen mot den billige nåden, dvs. nåden uten etterfølgelse. Dette spilte vi inn da mottoet ble omtalt i NKR styremøte og foreslo «Å etterfølge Jesus der livet skjer». En dimensjon blir borte: Man går ikke bare gjennom steder «der livet skjer». Boenhoeffer fulgte Kristus hele veien, som martyr for den kristne troen.

- Boe Johannes Hermansen, Det evangelisk-lutherske Kirkesamfunn: Etterlyser samtalereferatet fra forrige generalforsamling (Lillestrøm, 2021). Det vises til i protokollen, men finner det ikke.

- Generalsekretær Erhard Hermansen kommenterte Bo Johannes Hermansen sitt spørsmål om samtalereferat: Det gikk et halvt år fra vårt forrige GF var ferdig. Det ble vedlagt innkalling til styremøtet i mai 2022. Det ligger der og skal ha vært som vedlegg. Referatet finnes m.a.o.

- Olav Fykse Tveit: Enig med Asle Dingstad i at vi frimodig skal si at vi er etterfølgere av Jesus Kristus. Kristi etterfølging er det vi holder på med – i alt. Jeg er sikker på at styreleder også mente det i sin tale. Ikke alt vi holder på med er like dramatisk, men av og til kan det bli så dramatisk som det ble for Bonhoeffer. Vår gruppe samtalte om at det er viktig at NKR blir et felles råd som arbeider med trossamfunnenes og spesielt kirkenes rolle i samfunnet – ikke bare fordi vi er samfunnsnyttige, men fordi det er en rettighet og en nødvendighet at vi er der og bidrar. Vi er faktisk ikke «de andre»: 70% av den norske befolkningen er representert i dette forum. Det er ikke en særrettighet, men en grunnlovsfestet rettighet. Erfaringene fra pandemien viser at dette 'sitter litt løst' hos myndigheter, enten av sjenanse, kunnskapsløshet eller at man opplever religion som problematisk.

En til sak: En komité som forbereder 2030-markeringen/ 1000 års-jubileet er opprettet. To av oss til stede her er oppnevnt: Ingrid R. Joys i Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn og undertegnede på vegne av Den norske kirke. Jeg vil beklage at NKR ikke fikk egen representant i komitéen, men jeg oppfatter meg som representant også på vegne av NKR og fellesskapet av kirkene og mottar gjerne innspill inn i dette arbeidet.

- Thomas Rådin Iversen, Den norske kirke: Jeg håper NKR kan være med å løfte samtalen om retten til trosutøvelse for mennesker som lever med funksjonsnedsettelse og mennesker med helseutfordringer. Vi bør iverksette CRPD (FNs konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne).

- Camilla Mariann Skjældal Cazon, Den norske kirke: Vår gruppe så på to av spørsmålene til gruppesamtale. En drøm noen av oss har for kristne i Norge er at vi forener oss om bærekraftsmålene. Vi har mye drivkraft og ressurser i menighetene og blant medlemmene våre. Vi kan bidra til å snu de negative trendene som styreleder talte om. Vi bør også ta med oss hva vi lærte av flyktning-håndteringen: At Norge kan, hvis vi vil. Og vi ser det: at vi vil - av og til. Vi har et særdeles ansvar som kristne, kjære venner, å rope høyt når mennesker ikke blir møtt. At forskjellsbehandling blant ulike flyktninggrupper er ugreitt. Alle mennesker er mennesker - med rettigheter som skal ivaretas.

- Hanna Haaland, Den Evangelisk Lutherske Frikirke: Takk for talen, vi satt igjen med ord som likeverd og inkludering. Men hvor er offeret vårt i dette, hvordan lever vi radikalt – ble det brukt litt svake ord om Jesu etterfølgelse? Vi skal leve i verden, men er ikke av verden - vi skal være annerledes. Årsrapporten har mye om arbeid for sosial rettferdighet – men jeg lurer litt på om vi for fremtiden kan spisse oss mer mot neste generasjon og hvorfor vi er kirke? Hvor bruker vi midlene våre hen? Noen ganger blir arbeid blant barn og unge behandlet som sekundært. Satser vi mest på 'innadrettet' gudstjeneste-arbeid – eller jobber vi der hvor barn og unge blir frelst?

- Anne Mari Shciager Topland, Den Evangelisk Lutherske Frikirke: Takk for talen. Rasisme, inkludering, likeverd var ord som jeg tok innover meg. Som kirker: Vår felles identitet er at enhver som vender blikket til den treenige Gud er vår søster og bror. I våre arenaer er det ikke inkludering og likeverd: 18.9% av nordmenn er første- eller andregenerasjonsinnvandrere. Dette er kristne brødre og søstre, mange med en rik tradisjon. Mange også med en fersk troserfaring – de er nylig kommet til tro. Jeg håper NKR kan være et samtalested nettopp om dette.

- Inga Stoveland Dekko, Den norske kirke: Jeg viser til siste samtalspørsmålet om hva vi kan gjøre i det polariserte samfunnet og medier og relasjonsbygging: Hvordan snakker vi til og om hverandre i det offentlige? Ofte er det de betente sakene som blir mest synlig. Vi bør gå i media og snakke om det vi er enige om – og vise at det vi til felles er mer enn det vi er uenige i – og finne noen retningslinjer for det.

- Andrew Thomas, Den anglikanske kirke i Norge: Vår gruppe samtalte om det første spørsmålet: Små grupper av trosminoriteter: Det er viktig at vi har kontakt med dem. De kan være sårbare og medlemmene deres kan være sårbare. Og vi kan alle stå i fare for å bli mindre, om vi ikke er kontakt med hverandre. NKR er unikt plassert som nettverk som kan bidra til at vi blir kjent med hverandre, stiller hverandre til ansvar og er transparente – og at vi deler ting og støtte hverandre når vi står i møte med lignende type utfordringer.

- Melat Fiseha, Den Etiopisk Ortodokse kirke i Norge: Når vi snakker om utfordringer som NKR bør jobbe med: Vi har forskjellige etniske bakgrunner, og er kommet til Norge på grunn av krig og konflikt. Vi ser at flere av oss migrantmenigheter har vært opptatt av å ivareta de voksnes behov for å tilhøre en menighet, men har glemt å snakke med barn og unge og arbeide for at de også får kunnskap og vokser i troen – en viktig del av deres identitet. I flere av kirkene i Norge strever man med få framførte. Hos oss er det litt motsatt – at vi er veldig mange, men har for små lokaler og for få ansatte. Når vi tenker i den store helheten, håper vi at kirkene også tar hensyn til utfordringer som våre, løfter dem opp, så vi kan ha nok plass og nok muligheter og støtte til at vi kan lære bort troen til våre barn og unge.